

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

LI Quod nihil eis profit, qui facultates suas abiiciunt, si voluntates proprias
no[n] relinqua[n]t.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB.

erit. Sicut enim nullū ferme à dei seruis ocij tempus excipere cōuenit, ita meditatiōi quidē spiritali finē imponere. Nam pariter exercere necesse ē corporis animęq; virtutes: exterioris scilicet hoīs stipendia, interioris vero spiritalia alimēta. De hoc beatus Augustinus

Aug. eximius doctor inter cętera ait. Cantica vero diuina cātare etiā manibus operātes facile possunt, & ipsum laborē tanq̄ diuino celeumate cōsolari. An ignoramus oēs opifices in quibus vanitatib⁹, & plerunq; etiā turpitudinibus textricę fabularū donēt corda & linguas suas cum manus ab opere non recedāt. Quid ergo impedit seruū dei manibus operātē, in lege dñi meditari, & psallere noī dñi altissimi?

Quod nihil eis proſit, qui facultates suas abiciunt, si voluntates proprias nō relinquunt.

Caput LI.

Nihil illis prodest qui facultates abiciūt, si voluntates proprias non relinquūt, cum sit lōge p̄stantius voluntatibus proprijs renūtiare q̄ rebus. Res suas etiā mūdi huius philoſophi abijcere potuerunt, & nūc quilibet hęretici possunt. Sed nec illi, cum suę voluntati fierent amatores secundū voluntatē dei vixerūt, & isti dominicę volūtati suę voluntatis studio contradicūt. Non ergo ea res nos deo cōmendat, q̄ & inimici dei faciunt, sed illud qd non nisi vere Christiani & per hoc amatores dei p̄ficiūt. Hi sunt qui volūtatibus suis rebusq; proiectis se suo creatori ex toto corde subiiciūt, ac suū velle eius voluntate suspendūt, & ideo quicq; eis sensus

LIBER SECVNDVS.

carnis sequēdum faciendumq; suggesterit, iusticie ca-
pti delectatione contemnunt.

Qualiter viuere dedeāt, qui Christū imi-
tari desioerant. Caput LII.

ET ideo si in illo esse volumus, quod esse debe-
mus (sicut S. Ioannes apost. dicit) quō ille am-
bulauit & nos spiritaliter ambulemus. Quid 1. Ioan. 2.
est ambulare sicut ille ambulauit, nisi cōtemnere oīa
prospera, q̄ cōtempserit, non timere aduersa quæ ptu-
lit, libenter facere q̄ fecit fieri, docere q̄ mandauit, spe-
rare quæ p̄misit, sequi q̄ ipse p̄cessit p̄stare benefi-
cia etiā ingratiss. Non retribuere secundū merita sua
maleuolis, & orare pro inimicis, amare bonos, mise-
reri p̄uersis, inuitare aduersos, suscipere in charitate cō-
uersos, & æquanimiter pati subdolos ac superbos.
Ad hoc etiā pertinet q̄d ait apost. Pau. Si cōsurrexistis
cum Christo, ea q̄ sursum sunt quærite, vbi Ch̄s est
ad dexterā dei sedens. Illi resurgūt cum Ch̄o, q̄ mo-
riūtur, sicut ille, peccato, & t̄n̄ distinctiōe seruata, q̄d
ille mortuus est p̄ctō, non suo sed nostro. Vnusquis
que aut nostrū nō omniū mori p̄ctō, sed suo. Quid
est p̄ctō mori, nisi damnandis opibus oīno non vi-
uere? Nihil cōcupiscere carnaliter, nihil ambire, vt sic
mortuus carne nulli iam detrahit, nullū auersat aut
despicit, nullius pudicitia callida circūuentione cor-
rumpit, nemini violentus existit, neminē calūniatur
aut opprimit, nō inuidet bonis, aut insultat afflictis.
Non luxuriæ carnis inseruit, non vinolentiæ dedit
in se bibendi sitim bibendo magis ac magis accedit.